Ahti Fagerblom 15.5.2016 39/17/L/A

Eduskunta, maa- ja metsätalousvaliokunta
mmv@eduskunta.fi

Asiantuntijakuuleminen 19.5.2017

U 53/2016 Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle Euroopan komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (Maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous, LULUCF)

Pyydettynä lausuntona LULUCF-asetusta koskevasta U-kirjeestä Metsäteollisuus ry toteaa seuraavaa:

U-kirjeessä tunnistetaan hyvin haasteet ja epäoikeudenmukaisuudet, joita komission ehdotus Suomelle aiheuttaa. On hyvä, että Suomi korostaa LULUCF-sektoriin liittyviä moninaisia tavoitteita, jotta EU:n neuvotteluissa saavutetaan Suomea tyydyttävä tasapainoinen kokonaisratkaisu.

Suomen on jatkoneuvotteluissa tehtävä maamme lähtökohta ja erityisesti kokonaiskuva selväksi. Suomelle annettiin taakanjakoesityksessä kova 39 prosentin päästövähennystavoite, koska Suomi nähtiin komissiossa lähes Euroopan vauraimmaksi valtioksi.

Suomen nykyinen ja tuleva vauraus sekä päästövähennysmahdollisuudet ja uusiutuvan energian lisääminen nojaavat vahvasti lisääntyvään puunkäyttöön. Ei voi olla mahdollista, että Suomelta odotetaan samanaikaisesti talouden vahvistamista, päästöjen vähentämistä, uusiutuvan energian lisäämistä ja puunkäytön rajoittamista. Yhtälö ei toimi.

Jatkovaikuttamisessa tälle kokonaiskuvalle on tärkeää saada lisää kannattajia muista jäsenvaltioista, jotta neuvostossa metsämaat eivät jää vähemmistöön. Olennaista on keskittyä oikeudenmukaisen vertailutason saamiseen. Tätä ei pidä vaarantaa esimerkiksi lukittautumalla liikaa metsäjoustoja koskeviin vaatimuksiin.

On myös tärkeää pitää esillä, että Suomi voi etujoukoissa saavuttaa nielujen ja päästöjen tasapainon, josta Pariisin ilmastokokouksessa sovittiin.

Suomen ja puunkäytön mainetta on puolustettava

Komissio näyttää hamuavan entistä enemmän valtaa jäsenvaltioiden metsäasioihin ottamalla oikeuden puuttua maiden nielutavoitteiden

asettamiseen. Tätä ei pidä hyväksyä. U-kirjeessä vaaditaan aiheellisesti, että vertailutasot määritellään ja arvioidaan läpinäkyvästi sekä korostetaan jäsenvaltioiden asiantuntijoiden roolia ja merkitystä arviointiprosessissa.

Kuten U-kirjeestä käy ilmi, Suomen tosiasiallisesti karttuvat metsävarat voidaan tulkita laskennalliseksi päästölähteeksi. Mikäli näitä laskennallisia lisäpäästöjä syntyy, olisi Suomen kompensoitava ne jollakin komission hyväksymällä tavalla. Jokainen tapa olisi karttuvien metsävarojen Suomelle epäoikeudenmukainen ja etenkin maineelle haitaksi.

Ei olisi oikeudenmukaista, mikäli suuren nielun Suomi joutuisi tulevaisuudessa esimerkiksi ostamaan nieluyksiköitä pieninieluisilta mailta. Tämä ruokkisi väärää mielikuvaa siitä missä runsaat ja kehittyvät metsävarat tosiasiallisesti ovat.

Kun Suomelle annettuja ongelmia ratkotaan, on varmistettava, että

- kansallisesti määriteltyjä hakkuumahdollisuuksia ei rajoiteta LULUCF-asetuksella vaan edistetään biotalouden kehittymistä
- aktiivista metsätaloutta ei rajoiteta vaan siihen kannustetaan. Metsän kasvua lisäämällä voidaan sekä lisätä puunkäyttöä että kasvattaa metsien hiilivarastoa
- Suomea ei pakoteta kasvattamaan nielua (kasvun ja puunkäytön erotus) vuodesta toiseen. On tunnettu tosiasia, että suuret nielut eivät voi olla ikuisia.
- jäsenmaat ml. Suomi voivat itse asettaa nielutavoitteensa kuten U-kirjeessä todetaan
- puuperäisten tuotteiden ilmastomyönteisyys otetaan huomioon ja kannustetaan niiden lisääntyvään käyttöön

U-kirjeessä ja jatkovaikuttamisessa tulisi kuvata laveasti nähtävissä olevia riskejä. Vaarana on, että EU päätyy periaatteessa edistämään uusiutuvien luonnonvarojen käyttöä (biotalous, kiertotalous, uusiutuva energia), mutta käytännössä lukitsee omien kasvavien metsävarojensa käytön tietylle laskennalliselle tasolle. Tämä kiihdyttäisi entisestään tuontiriippuvuutta myös puun ja muiden biomassojen suhteen, mikä on meneillään olevan kestävyyskeskustelun merkittävin aiheuttaja.

Metsäteollisuus ry

Ahti Fagerblom
energia- ja ilmastopäällikkö